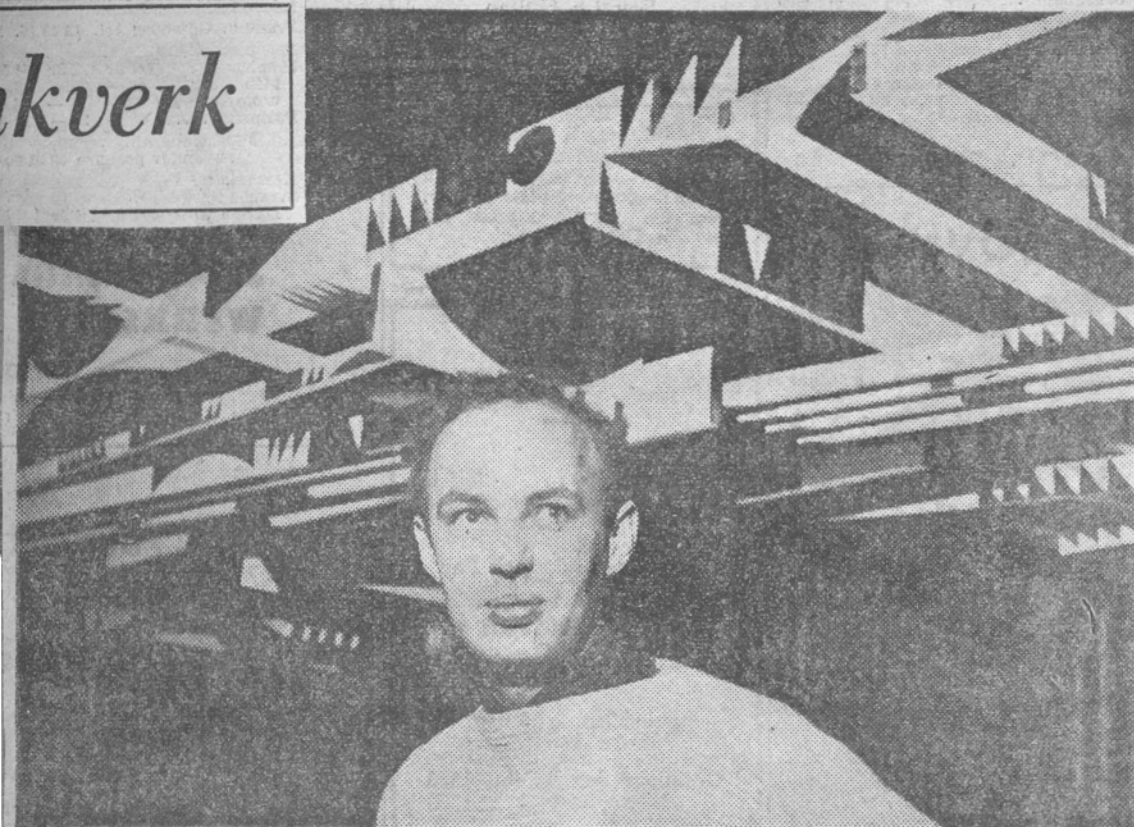

Plankverk

● Arkitekt Ole Hemmeth under det dekorativa plankverket i taket som dominerar den nya köpenhamnsklubben.

Ett konstnärligt kollektiv ingen omöjlighet i Köpenhamn

— HT:s utsände medarbetare —

KÖPENHAMN

Konstnärer är individualister. Ett konstnärligt kollektiv är otänkbart.

Visst inte, säger konstnärsgruppen "6+2" i Köpenhamn — ett konstnärligt kollektiv är INTE otänkbart. Och i dessa dagar håller gruppen som bäst på med att leda sitt påstående i bevis. Det stridiga konstnärliga utflödet av idéer har letts in i en gemensam fåra och om någon vecka är resultatet klart — jazzklubben Montmartre på St. Regnegade i Köpenhamn, gruppens första gemensamma dekorationsuppgift.

Jazzklubbens ledare och ägare är en driftig 30-åring, som heter Anders Dyrup. Han är f d sjöman och arkitekt, framgångsrik konsertarrangör och gramfonbolagschef och har satsat ca 100.000 kr på ombyggnad och konstnärlig utsmyckning av klubbens lokaler. Budet gick till gruppen "6+2", sex målare och två textilkonstnärinnor, som sedan tre år tillbaka varje år haft gemensam utställning.

De sex målarna heter Åge Delbanco, Mogens Gylling, Jens

Nordsø, Rudi Olsen, Poul Reimer och Ole Strøygård. De två textilkonstnärinnorna är Karen Nordsø — fru till Jens — och Jette Thyssen.

Formeln 6+2 stämmer inte riktigt just nu, utan borde rätteligen se ut så här: 6+2—1+1. En av målarna, Poul Reimer, deltar inte i arbetet med Montmartre eftersom han vistas i Spanien, men i gengäld har gruppen förstärkts med arkitekt Ole Hemmeth.

Forts. sista sidan, sp. 5.

ETT KONSTNÄRLIGT

Forts. från första sidan

Kanske han i viss mån kan ta åt sig äran av att vara den samordnande i gruppens arbete — i vilket fall som helst gav klubben i sitt halvfärdiga skick häromdagen goda löften om att kunna bli sällsynt trivsamt även för köpenhamnska förhållanden.

● Unik uppgift

— Det är nog ganska unikt att en så ung grupp som vi fått en dekorationsuppgift av det här slaget, säger Ole Strøygård. Vår genomsnittsålder är bara 27 år; annars brukar det vanliga vara att man får större dekorationsuppgifter först när man nått de 50 — och då är man för gammal att börja kravla upp på stegen. — Samarbetet har gått utmärkt. Vi har en sådan anda i gruppen att vi kan kritisera och diskutera utan falskt hänsynstagande — eljes hade vi knappast kunnat klara den här uppgiften.

— Tanken har varit inte att göra dekorativt konst utan göra vår konst dekorativ. Sedan skulle vi skapa en miljö som anslöt sig till den musik, som skall spelas här och som är huvudsaken. Vi har också försökt att få trivsel här även när klubben är mer eller mindre tom, när det sitter exempelvis två stycken här. Det är viktigt för en klubbrestaurang, tror vi — det gäller ju att locka in folk.

● Plankor i taket

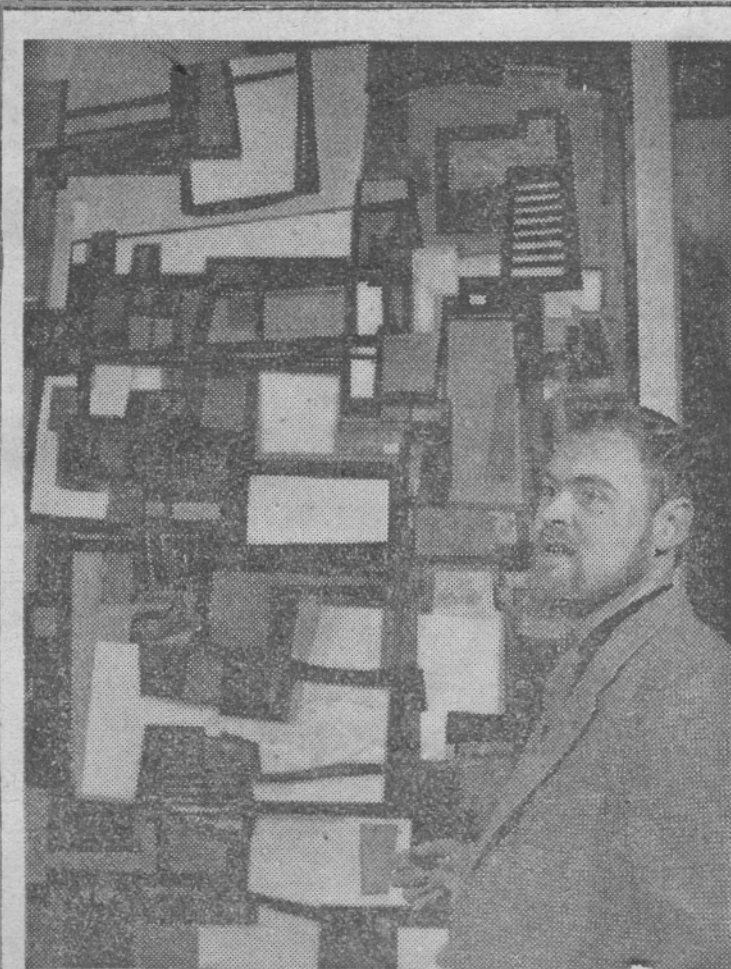
Montmartre är mest ett stort rum, delat genom en bardisk i dekorativt sniälarrangemang. En bonad i rätt

gruppens två "tæppepiger" bredvid en av sina bonader.

gemensam utställning.
De sex målarna heter Åge Delbanco, Mogens Gylling, Jens

gruppen förstärkts med arkitekt Ole Hemmeth.
Forts. sista sidan, sp. 5.

Ole Strøygård spelade jazzmusik på grammofon hela tiden medan han målade för att få rätt inspiration till tavlan i bakgrunden.

• Planckor i taket

Montmartre är mest ett stort rum, delat genom en bardisk i dekorativt spjälarrangemang. En bonad i rött av Jette Thyssen till vänster när man kommer in och två ovanliga skulpturer i tavelformat, inramade i tjocka bräder och utförda i träfärgad gips av Jens Nordsø. Ovanför baren en stor målning i svart-vitt, 2x6 meter av Mogens Gylling, som motsvaras av en lika stor målning av Rudi Olsen i inre rummet.

Det större innerrummet domineras av ett originellt plankverk i taket och en vägg i vitt med gipsansikten av Mogens Gylling. Ansiktena föreställer musiker och publik och avbryts av applåderande händer.

Åge Delbanco och Strøygård har var sin stor målning i samma rum och den sistnämnde har en spotlight-belyst fisk i metalltråd — hopfogad med svenskt klistre! — på ena långväggen. Två ljusarrangemang svarar Delbanco och Nordsø för — den förste har sagt ett mönster i faner och klistrat genomlyst färgat glas på baksidan medan Nordsø svarar för ett svart väggskåp belyst från baksidan. Karen Nordsø har slutligen en fönsterbonad med fåglar i batik, monterade på linnebakgrund.

Om någon vecka skall klubben vara klar — då blir Köpenhamn en sevärdhet och jazzvännerna en konstupplevelse rikare. Grupp "6+2's" första dekorationsförsök visar alla tecken att slå väl ut.

Hannes